

T-99. – KÜLÖNÖS IDŐK – „F” – FELKÉSZÜLÉS – Hé-16.

Felkészülés, hogy tisztában legyünk vele, hol tartunk, mivel is kell szembenéznünk a közeljövőben?

„...Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot.

A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is...” (Jel.12,9.)

A „KÜLÖNÖS IDŐK – FELKÉSZÜLÉS” című írások a teljesség igénye nélkül készülnek. Céljuk, hogy egy-egy kiragadott és aktuális területen keresztül bemutassák, hogy az Istennel szembenálló, immár „földre vetett” alattomos sátáni működés hogyan nyilvánul meg emberi világunkban, bizonyos esetekben milyen fajta hozzáállást vált ki belőlünk, emberekből, amelyekből az Istennel szembekerülés bűnei származhatnak. A kérdés mindig az, hogy mi hogyan viszonyulunk a történetekhez, vagy az éppen megnyilvánuló eszmékhez. Az ördögi sugallat által helytelenül, mindent figyelmen kívül hagyva, vagy Isten Kezét megragadva élünk az Evangélium szerint? --- Ilyenformán az itt felmerülő kérdések túlmutatnak az általános lelkiismeretvizsgálaton... - Jó lett volna, ha ezek a lelkiismereti kérdések már korábban megszülethettek volna, még a nagybőjti időszak elejére. De mindenki próbára van téve, és sem a világpolitika eseményei, sem a mi emberi sorsunkban nem úgy történnek a dolgok, ahogy azt korábban terveztük. ... **A háború közelsége azonban még mélyebben veti fel ezeket a kérdéseket...**

Folytatva az érintett területeket, melyeket érdemes átgondolni:

I. Isten jelzései a természet által; II. Istennel való kapcsolatunk; III. Istenhitünk; IV. Hitvédelem; V. Hazaszeretet;

VI. Családpolitika és a különböző elméletek; VII. Életvédelem; VIII. Teljes (testi, lelki, szellemi) egészségünk;

IX. Erkölcsi értékeink; X. A hatalomhoz való viszonyunk; XI. Indulatok és fegyelmek; XII. Hála és megbecsülés kérdése

VI. Családpolitika és a különböző elméletek; VII. Életvédelem; VIII. Teljes (testi, lelki, szellemi) egészségünk;

Az ebbe a részbe kerülő gondolatcsoporthoz mindegyikéről könyvkötetek szólnak. Így csak néhány olyan kérdést próbálunk körbejárni, ami teremtésünk szempontjából összekötőkapocs lehet az egyes elemek között, és ugyanakkor Isten elképzelését a „legegyszerűbb módon”, érthető Alapelvként tükrözi emberi életünkkel kapcsolatban. Arra próbálunk rálátni – kicsit „földies” módon, nem fennkölt gondolatokkal –, hogy hol vannak azok a pontok az életünkben, ahol az Úr Akaratával szembe kerülhetünk a saját örömteli sorsunk kárára? + **Minden, itt felvetett kérdéscsoport még továbbgondolható... és amelyik „szíven üt”, ott akad még tennivaló!**

Isten az Ő végtelen Szeretetével hívott életre bennünket, és lelkünkbe lehelte Hozzá tartozásunk és egyediségünk titkos üzenetét. Még az ateista ember is elismeri, hogy kell léteznie egy nagy „Rendező Elvnek”, Aki ezt a világot létrehozta. Sok komoly tudós is eljutott tudománya rejtelseinek mélységében, hogy a „Rendező Elvnek” neve: ISTEN. Innen már csak egy lépés annak megértése, hogy a világban megnyilvánuló csodálatos Rend minden mozdulata Isten Gondolatának megnyilvánulása.

A Legfölségesebbnek Teremtése a gyönyörű Természet, amelybe az embert féltő kedvességgel és szerető elgondolással elhelyezte. A Végtelen Szeretet az emberszellem felemeléséhez méltó feladatot is ajándékozott: „**Hajtsátok uralmatok alá a Földet!**” – mondta az Atya, miközben Teremtése minden földi szépségét az ember rendelkezésére bocsátotta...

Ez az ALAP, mely minden teremtettség alapvető tulajdonságát, működését és összefüggéseit meghatározza.

Mivel Isten a Saját Képmására teremtette az embert, ezért minden – amit az ember elgondol, érez, cselekszik, kitalál, tervez, minden –, az Isteni, „világokat mozgató és fenntartó Alapelv” szerint tud csak helyesen működni.

Isten a „paradicsomi környezettel kapcsolatos Kezelési Útmutatót” is adott az embernek, hogy gyermeke boldogan éljen a földön, és a Nagy Természet bőséggel lássa el ember-urát. Ez a „Kezelési Útmutató” kezdetben csupán egyetlen tilalom-kérésből állt, mégpedig azért, hogy **az ember ne gabalyodjon bele olyanba, amihez még éretlen.** A Paradicsom elvesztése után azonban – jóval később – a „Kezelési és viselkedési Útmutató” részletezésre került: úgy hívjuk, **Tízparancsolat.**

Az ily módon meghatározottak szerint minden, amit az ember Isten Útmutatását figyelmen kívül hagyva hoz létre – gondol el, érez, cselekszik, kitalál, tervez, stb. –, vagyis csupán önkaratára és Istentől kapott saját értelmi képességére támaszkodva valósít meg, az mind a Teremtővel szembenmegy, és nem kaphatja meg a Legfelsőbb Akarat Áldását. Az Áldás nélküli élet és produktum azonban rövid öröm! Lehet, hogy elsőre sikernek minősül valami, de hosszútávon nyomor, bánat, félelem, fájdalom és sikertelenség halad az Istennel szembenemő tettek nyomában. – **Ebből (is) tudni, hogy jó úton járunk-e?**

És ez az állítás igaz minden, a címben jelzett összes témában. Igaz teljes biológiai testünkkel, szervezetünkkel való bánásmódra, (testi szint). Ugyanígy igaz szeretetünkre és mindenféle érzésvilágunkra és annak megnyilvánulásaira tekintve (lelki szint). Valamint igaz gondolkodásunkra és a gondolatainkat követő cselekedetekre és eseményekre (szellemi szint) vonatkozólag is.

Istenkapcsolatunk és embertársainkkal történő kapcsolataink mindhárom (testi, lelki, szellemi) szintet érintik, ezért szavainkban és tetteinkben mutatkozik meg a „A jó fa jó gyümölcsöt, a rossz fa rossz gyümölcsöt terem” igazsága.

1. => „Isten megteremtette az embert, saját képmására, ... férfiak és nők teremtette őket.” (Ter.1,27.)

A Teremtő Atya szeretetben és szeretetre hívta életre az embert, és anyagi testében is a szeretet megvalósítására jónak teremtette gyermekeit. Mindennek alapja az IGAZ SZERETET, ami életet, erőt ad.

A Világtéremtő Úrnak célja volt azzal, hogy az embert férfiak és nők, egymás kiegészítőinek, egymás segítőinek gondolta el. Más-más mentalitással, másfajta élethez való hozzáállással, nagyobb (ember-módra értendő) „teremtőképességgel” és küzdőképességgel, másfajta testalkattal és gondolkodással áldotta meg a férfit, hiszen az ő szerepe a család biztonságának megteremtésében, testi-lelki jólétének biztosításában van.

A nő ezzel szemben gyengébb testalkatú, de képes „bölcsőjévé” válni a gyermeknek, gyermekeknek, hogy a „szaporodjatok és sokasodjatok” Isteni Elgondolását türelemmel, szépséggel, gyengédséggel megtöltve beteljesítse. Az ő feladata nem a ház, a „fedél” megteremtése, hanem annak otthonná varázslásában, a nyugalom, a rend, a béke és a terített asztal elkészítésében van. Ezt az ideális képet a kommunizmus és a liberalizmus eszméi szétverték.

Az asszony Isten Terve szerint felnéz férjére, tiszteli annak erő kifejtéseit a saját feladatának ellátásában, a férfi pedig óvja, védelmezi családját és feleségét, és szintén tiszteli párját azért a munkáért, amit otthon végez, és szeretettel fogadja el azt az áldozatot, amellyel az élet folytatását, a gyermekek világhozatalát, gondozását csak egy asszony tudja nyújtani.

Az első lelkiismereti vizsgálat kérdéscsoportja:

Elfogadom-e, felvállalom-e, megélem-e férfi vagy nő szerepemet, vagy ágálok ellene? – Sajnos manapság a sátáni gondolkodás ezt a kérdést igen komolyan kikezdte. **Végső soron az ördög terve nyílt lázadás Isten és az Ő Természeti Törvényei, és az ember családban betöltött szerepe ellen!** Abszurd dolog, hogy törvénybe kelljen iktatni, hogy az apa férfi, az anya pedig nő! Ez az elképesztően pimasz szellemi erőszak a jövőben még élesebbé válhat...

Az itt felteendő kérdés- és válaszcsoport tehát mindenképpen az ember Istenkapcsolatára, a teremtett világgal kapcsolatos viszonyára, és a lélek halál utáni – menny vagy pokol – választására egyszerre utal vissza.

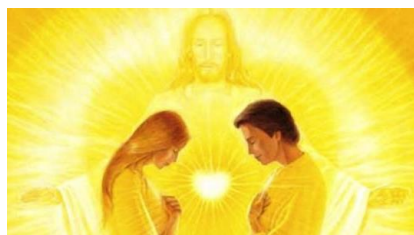
Valamennyien hordozunk magunkban olyan öröklöttségeket (gondolkodásbeli, érzelmi reakcióban, vagy éppen testi gyengeségben megmutatkozó tulajdonságokat), amelyekről szívesen szabadulnánk. Ritkán sikerül, s akkor is csak Felső segítséggel! – Az első kérdéscsoporthoz erőteljesen hozzátartozik a „megértés – megbocsátás” kérdésköre is.

- Ami itt most lényeges: Mennyire tudatosultak öröklött hibáim? Küzdök-e ellene? Akarok-e javítani magamon? És ha felismertem a hibáimat, meg tudok-e bocsátani azért, amit természetemben örököltem, és amit magamban hordozva megéltam, vagy pedig hibáztatom elődeimet, s haragszom rájuk? ... – Ugyanez a kérdéscsoport egy fokkal magasabb szinten, Isten felé is megismétlődik. Elfogadom-e Isten Vezetését, életemmel kapcsolatos Tervét, és az szerint cselekszem-e a saját családi életemben? Elfogadom-e Istentől kapott sorsomat, hogy miért ebbe a környezetbe / országba helyezett bele, mit kell nekem megtanulnom itt, amit ha legyőzök magamban, erősebb leszek? Mit nem akarok tovább magamban tartani, milyen tulajdonságot kell „örökölt rossz tulajdonságomból legyőznöm, és kérem-e Isten segítségét a megoldáshoz?

Ezen túl pedig, ami itt a legfontosabb: Haragszom-e Istenre, elfordulok-e Tőle, szemrehányást teszek-e Neki sanyarúnak tartott sorsomért, vagy felfogom, hogy a problémához én, magam is hozzájárultam, és meglátom-e, hogy ez lehet az a Kereszt, ami átível életem szakadékja fölött (ha jó megoldás születik), és egy fokkal magasabb szintre emel? ...

- Van-e akarat / igyekezet az ember lelkében az Isten teremtése szerinti identitást a lehető legteljesebben **megélni, kiteljesíteni**, előhívni és **összeegyeztetni** a világban betöltött szereppel, hivatással? És ha van igyekezet, akkor az hogyan nyilvánul meg „kifelé”, a társadalom felé? Látszik-e, megmutatkozik-e az élethez való jó hozzáállás az (pl. papok, szerzetesek életében kizárólagos) Istenszolgálat mások számára történő útmutató evangéliumi törekvése?

Sok hasonló jellegű kérdést lehetne sorolni, ezek az Ég felé vezető út első lépései, amelyben a „Vele vagy Nélküle” kérdés is benne foglaltatik.

2. => Isten „teremtőtársnak” alkotta meg az embert Saját Képére és hasonlatosságára (Ter.1,26-28.), mely teremtéstörténet ma is megvalósul: „Szeretetek gyümölcse a gyermek, kinek testét az Általam tervezett genetikával ti adjátok, és Én adom a tiszta, fehér lelket és szelleme értelmességét. Így lesz Képmásomra teremtetten: „egész”. Adottságaitok sajátos és egyedi genetikája belőletek örökítődik tovább a kicsi testbe, melyet Én formálok örök elgondolásom szerint. A keresztséggel is Hozzám

csatolódik, Megváltói Vérem járja át ereit, hogy Tőlem származó adottságai által – szeretetben Nekem nevelve – beteljesíthesse feladatát, és élete végére fényes szellemiséggé váljon.”

Apa és anya között a kölcsönös tisztelet és szeretet, egymás elismerése az az alap, ahol a gyermek egészséges módon nőhet fel. Megtanulja a saját identitásának megfelelő viselkedést, és a másik nem „másságának” és másfajta gondolkodásának, valamint feladatának tiszteletét. A család nyugalma és békéje érdekében egymásba is folyhatnak földi feladatok, tevékenységek, amelyeknél azért fontos lenne, hogy szerepcseré ne történjen, és a kölcsönös tisztelet, odaadás, áldozatkészség és figyelmesség megmaradjon, és a gyermekek egy szeretetteljes, egymásra figyelő légkörben növekedjenek fel egészséges felnőtté. --- **A mai ezer sebből vérző, zaklatott világban Isten szép Terve, ez az ősi, ideális állapot csak ritkán tud megvalósulni.**

- Vajon hogyan mutatkozik meg az összetartozás a családi életben: ketten együtt (esetleg különböző módon, de egymás elfogadásával) Isten felé haladnak? --- Van-e a házasságban egyenrangúság, kölcsönös megbecsülés és tisztelet, vagy valamelyik fél elnyomja, megfojtja, lekicsinyli a másikat? Van-e hatalomra törekvés, vagy valódi a társ kapcsolat? Egyáltalán társ-e a házastárs? --- Mi az, milyen reakciók azok, amelyeket egyik fél kihoz a másiktól? Mosolyt, vagy a szeretetlenség fájdalmas könnyeit? Isten felé mutat-e a kapcsolat eredője, vagy más irányú?...

Manapság a család, mint a legkisebb szeretetegység a legnagyobb támadást éli át, hiszen itt az ember egész, Isten Képmására teremtett lényege, egyéni testi, lelki-szellemi valója élő módon, aktívan és a család minden tagjánál egyszerre mutatkozik meg.

Az egyéniségekre szabott, emberi természetüket elevenen megélő, de a kidolgozatlan emberi hibákkal megterhelt közösségbe tud leginkább a gonosz beleszólni, összeveszíteni, gyengíteni, és haragot, irigységet kelteni. Meg is teszi minden erejével... **Az ember pedig sokszor nem veszi észre, hogy milyen mértékben megy szembe Isten Tervével, Megszentelő Kegyelmeivel, de akár „Megmentő Kegyelmeivel” is!**

3. => Hol csúszik meg Isten szép Teremtési Terve a mai ember életében?

Mivel az egymás iránti szeretet a családokban fejlődik ki, éppen emiatt van az, hogy a sátán támadja a családokat, minden befolyását beveti a családi élet megfertőzésére, a szeretetszálak elszakítására. Ellenséges természeténél fogva folyamatosan gátolja a nyugodt családi élet kialakulását és a szülők – gyerekek együtt maradását, kölcsönös tiszteletét. Rombolja a családtagok belső hitét, és azt az erőt, amely a nehézségek együttes megharcolásának örömeiből adódhat. Itt elég, ha csak az egyik fél bizonytalan vagy szeretetfoka gyenge, egy idő után a „romboló” győz. Ezen a téren kevés a becsület. **A komoly erő az igazi szeretetben van.**

Napóleont egyszer megkérdezték: „Mikor kell úgy elkezdni egy gyermek nevelését, hogy jó katona legyen belőle?”

És a válasz: „25 évvel a születése előtt!” – Mélyen igaz, tömör válasz! Hiszen a „háború vagy béke”, a figyelmesség, a józan fegyelem kérdése minden ember számára itt, a legkisebb családi közösségben merül fel először, a genetikailag hozott és a szavakkal, tettekkel, viselkedési mintákkal kialakított felnőtt ember természete a családban formálódik ki jól vagy rosszul. Felnőve az ember azt a mintát viszi tovább, amit kicsi korától kezdve tapasztalt, látott és megtanult, ami emberi természetébe beleitatódott. Tudatos önnevelésre van szükség ahhoz, hogy az ember ne örökítse tovább gyermekére a negatív viselkedési mintákat. Ezért van az önnevelés és a gyermeknevelés területén egyaránt nagy felelősség egyformán mindkét szülőn. – **A családi élet az ember életének a legnagyobb vállalkozása: az apa férfi mintát ad, az anya női mintát, és mindez akkor lehet sikeres, ha életükre áldást kérve, szívből és hittel, egy akarattal Isten vezetésére bízzák egész összetartozó életüket.**

- Itt nagyon sokfajta érzéssel lehetne szembenézni, sok-sok lelkiismereti kérdést lehetne feltenni.

- Valójában milyen a házasságunk? Mennyire közös gondolkodású és Istennek tetsző az életmód, a gyermekvállalással és gyermekneveléssel kapcsolatos véleményünk? A nézeteltéréseket meg tudjuk-e vitatni, és hogyan, milyen hangnemben?

- Egyetértés vagy megosztottság van-e a gyermeknevelés területén? - Istent mennyire vonjuk be családi életünkbe? Mennyire Istennek nevelődnek a gyerekek, és megteszek-e mindent, hogy Isten Szeretetét, Jóságát megismerjék?

- Tudok-e, tudunk-e áldozatot hozni a családtagokért? Milyen a tovább adott „minta” a hit területén, Istennel kapcsolatban, erkölcsi értelemben? Megbeszéljük-e a fontos kérdéseket egymással, és amit lehet, a gyerekekkel? Működik-e a bocsánatkérés a hibák esetén? Elegendő időt kapnak-e gyerekeink az eredményes, kiegyensúlyozott felnőtt életéhez?...

- **Az élet „nagy kérdéseivel” kapcsolatban** – egyműiek kapcsolata, abortusz, genderelmélet, az Istenadta genetikát megváltoztató kezelések, gyógyszerek és oltások kérdése, a családi tisztaság kérdése, házassági hűség, stb. – **megnyugtató-e a hozzáállásom, Isten elgondolása szerinti nézeteket követek ezen a területen? Milyen mintát adok, mutatok, és egyáltalán: megbeszélem-e ezeket a fontos dolgokat a házastársammal, a gyerekekkel, vagy csak „felnőnek” valahogy?**

Régeen ezek a kérdések talán csak részben merültek fel, de manapság nagyon fontosak, és az egészséges lelki-szellemi tisztaságnak feltételei, amely tisztaság fizikai testünk egészségére, egész életükre egyaránt kihat, sőt, az élet más területeire is átterjed. – Itt talán érdemes még egy gondolatot kihangsúlyozni:

„Apák, ne keserítsétek meg gyermekeiteket, hanem neveljétek őket fegyelemben az Úr útmutatása szerint.” (Ef.6,4.)

– E szentírási idézethez egy katolikus pap, teológus, aki komoly értekezéseiről volt híres (Bolberitz Pál) a következőket írta hozzá: **„A hit, a hazaszeretet, és az anya tisztelete az a három dolog, amit a családban az apa alakít ki. Az ő feladata. Ha e három dolog közül valamelyik sérül, ott a családi életben bajok támadnak. De ha már két dolog sérül, az a család általában felbomlik..., a gyerekek mindenképp megsínylik...”**

- A letört szárnyú madár nem tud szárnyalni, lelki bánata földre kényszeríti, teste ebbe megbetegszik, belehal. **Manapság erőteljes valóság az Istent elhagyó, az életéből Teremtőjét kiiktató, de a csillogó lehetőségek özöne közt ide-oda kapkodó, hajszolt, majd önmagát pusztulásra ítéelő ember.** Ez egy mélyen szomorú korkép, ami a sötétség urának taroló tevékenységére utal! – **Kérdés: Bennem mi zajlik és hogyan mindezzel kapcsolatban?**

- **És ezek után, ha komolyan megnézzük, a családokban és a nemzetben egyaránt baj van a „hit, a hazaszeretet és a földi édesanya, a Legfőbb Anya, a Szűzanya** – jelen esetben, országban gondolkodva, mint Királynőnk – **tiszteletével is!** – **Kérdés: Én hogyan állok a hittel, a hazaszeretettel és a Szűzanya, valamint a saját földi édesanyám tiszteletével, szeretetével, esetleg a bocsánatkéréssel vagy megbocsátással?** (A kérdés akkor is érvényes, ha földi édesanyánk meghalt már!)

- Minden ember élete az Úr Jézus földi életéhez is hasonlítható: Családban felnőni, tanulni, szeretetben, becsülettel élni, ezzel megalapozni a nagyobb feladat elvégzésének lehetőségét, az életfeladatot / a küldetést, amely csak a felnőttkor teljében jöhet el, ha valaki éretté válik rá. Kevesen futják be a távot a küldetés bevégzéséig. – **Életkortól függő kérdés: Megkaphatom-e az életfeladatom? Eljutottam-e vajon már odáig, vagy mit kell még dolgoznom ahhoz önmagamon?**

- Az Isten Képmására teremtett ember hármasságában akkor egészséges, ha testi mivoltában korának megfelelő ereje van, „teszi a dolgát”, lelkileg kiegyensúlyozott, szellemileg szárnyal, az öröm meglátszik rajta, hálából szép és jó gyümölcsök sokaságát halmazza Isten lába elé. – **Kérdés: Vajon, milyen az én gyümölcstermésem?**

- Mindezekből az is adódik, hogy a családi élet és az ország dolgai összefüggnek: Éppen ezért, **Isten mindig arra fog törekedni, hogy védelmezze a családokat, mert ez az a hely, ahol a halandó ember elsőként fedezi fel a szeretetet.** Amikor a szeretet növekszik a családokban, akkor az az adott nemzetben is növekedni fog. – **Kérdés: Életem tükrözi-e Isten törekvéseit egyéni sorsomban és hazámmal kapcsolatos viszonyomban, vagy ellenállok Neki?** (A kérdések szívből jövő átgondolása és megválaszolása elvezethet egy mély, erős életgyónáshoz.)

IMA: Jöjj ó, Szentlélek, áraszd ki Szereteted, Bölcsességed és Tudásod Ajándékát meggyőtt lelkünkre. Tölts el minket az Igazság Fényével, hogy meg tudjuk különböztetni Isten Igazságát azoktól a hazugságoktól, amelyeket a sátán és az ő angyalai terjesztenek! Adj nekünk tiszta alázatot, és kérjük, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus vezetésében segíts nekünk, hogy megfogjuk a fáklyát, és terjesszük a megtérés és megértés lángját mindazoknak, akikért lelkünk felelősséget vállalt.

Ámen.

2022. 04. 05.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

Jelen bejegyzés közvetlenül kapcsolódik az előző, a „T-90. – KÜLÖNÖS IDŐK – [A] – [E] – FELKÉSZÜLÉS – Hé-11-15.” jelű bejegyzésekhez, valamint az S. O. S.-49 + S. O. S.-50 és S. O. S.-51-es imageryteményekhez.